

homologatie
die plaats heeft
lijkeheid de

**Hof van beroep
te Gent**

7de Kamer

**Terechtzitting
van
10 september
2012**

W.C.O.

Kennisgeving 1
aan Rb.
Koophandel dd.

(ingevolge art.
23 § 1, 15° Wet
Kruispuntbank)

**Publicatie
B.S. dd.
11/09/2012**

ONGETEKEND AFSCRIFT
ingevolge art. 792
gerechtelijk Wetboek
Vrij van Griffierecht
art. 280 2° R.W.B.

Mr. Lauwers (D)
Mr. Verschuur
Mr. de Laminne
de Bex (D)
+ bundel
dd. 13/9/12

grosse

Mr. Lauwers naar
William van der Gucht
Metaalrecycling N.V.A. 22m€

2012/AR/501 - In de zaak van:

WILLIAM VAN DER GUCHT METAALRECYCLING N.V., met
maatschappelijke zetel te 9170 SINT-GILLIS-WAAS, Kluizenhof
37, ingeschreven met KBO-nummer 0448.735.163,

appellante,

hebbende als raadsman mr. LAUWERS Magda, advocaat te
2018 ANTWERPEN, Molenstraat 52-54,
(ref.1110893/Procedure/1/62SR)

tegen:

1. **RECYMET B.V.B.A.**, met maatschappelijke zetel te 9170 DE
KLINGE, Buitenstraat 130a, ingeschreven met KBO-nummer
0478.208.020,

Eerste geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. VERSCHUUREN Mario, advocaat te
9250 WAASMUNSTER, Wareslagestraat 86,

2. **RUEL RECYCLING B.V.B.A.**, met maatschappelijke zetel te
8930 MENEN, Hyacinthstraat 6, ingeschreven met KBO-nummer
0827.615.876,

Tweede geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. de LAMINNE de BEX Auriane,
advocaat te 1831 DIEGEM, Berkenlaan 8a,

veelt het hof het volgend arrest:

Partijen werden gehoord in raadkamer in hun middelen en conclusies, alsook werden hun stukken ingezien. Het Openbaar Ministerie legde schriftelijk advies neer op 4 juni 2012, waarna partijen de mogelijkheid kregen tot repliek.

1.

Bij verzoekschrift, neergelegd op 22 februari 2012, heeft appellante hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van 13 februari 2012 op tegenspraak gewezen door de 6de kamer van de rechtbank van koophandel te Dendermonde (WCO 2011/0030 - rolnummer B/11/00289).

De kennisgeving aan appellante van het vonnis a quo gebeurde op 15 februari 2012, zodat het hoger beroep tijdig voorkomt (art. 56 WCO).

Feiten en procedure in eerste aanleg

2.

Bij verzoekschrift, neergelegd op 23 augustus 2011, vorderde de NV WILLIAM VAN DER GUCHT METAALRECYCLING (hierna: "appellante") het openen van een procedure van gerechtelijke reorganisatie volgens de Wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen (hierna: "WCO").

Bij beschikking van de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Dendermonde op 23 augustus 2011 werd de heer Eddy GYSENS, rechter in handelszaken in deze rechtbank, aangesteld als gedelegeerd rechter.

Gelet op het verslag van de gedelegeerd rechter, neergelegd op 31 augustus 2011;

Bij vonnis van 31 augustus 2011 verleende de rechtbank de opschorting aan appellante voor een periode tot 5 december 2011.

Bij verzoekschrift, neergelegd op 21 november 2011, verzocht appellante om verlenging van de opschortingstermijn met twee maanden.

Bij vonnis van 5 december 2011 werd de opschorting verlengd tot 13 februari 2012.

Op 23 januari 2012 legde appellante een reorganisatieplan neer ter griffie.

Bij brief van 25 januari 2012 werd aan de schuldeisers in de opschorting, opgenomen op de lijst bedoeld in art. 17 §2, 7° WCO en art. 46 WCO, de wettelijk vereiste kennisgeving en oproeping betekend.

Bij verzoekschrift, neergelegd op 3 februari 2012, kwam de BVBA RUEL RECYCLING vrijwillig tussen als schuldeiser van appellante, waarbij ze zich verzette tegen de goedkeuring van het plan.

Ter zitting van 6 februari 2012 hoorde de rechtbank het verslag van de gedelegeerd rechter en de middelen van de schuldenaar en de schuldeisers, waarna tot stemming van het plan werd overgegaan.

Bij P.V. van 6 februari 2012 werd vastgesteld:

- er zijn 61 stemgerechtigde schuldeisers aanwezig
- de totaliteit van de schuldvorderingen van de 5 aanwezige en 56 bij volmacht vertegenwoordigde schuldeisers beloopt 3.667.858,04 EUR
- 58 schuldeisers brengen een JA-stem uit en 3 schuldeisers stemmen NEEN
- met de 58 JA-stemmen die een totaal bedrag vertegenwoordigen van 2.113.372,45 EUR werd een *meerderheid* bereikt ter **goedkeuring** van het ingediende reorganisatieplan conform art. 54 WCO.

Bij het vonnis a quo van 13 februari 2012 werd de *homologatie* van het plan echter **verworpen**. De eerste rechter is van oordeel dat voor de kaskredietlijn voor een bedrag van 1.000.000,00 EUR het reorganisatieplan geen weerslag heeft op de rechten van NV KBC BANK, zodat deze laatste voor dit bedrag niet aan de stemming had mogen deelnemen.

Het gelijkheidsbeginsel vereist – volgens de eerste rechter - dat de schuldeisers slechts aan de stemming deelnemen in zoverre hun belangen naar redelijke normen door het plan werkelijk zijn getroffen. In dit geval zijn dan de wettelijke meerderheden dan niet bereikt.

Procedure in hoger beroep

3.

Appellante vordert om het eerste vonnis teniet te doen. Ze stelt dat NV KBC BANK voor haar volledige vordering mocht meestemmen in het kader van het herstelplan, waarbij appellante gebruik heeft gemaakt van objectieve criteria bij het bepalen van de diverse categorieën schuldeisers. Appellante vordert de **homologatie** van het goedgekeurde herstelplan en veroordeling van geïntimeerden tot de gedingkosten.

Geïntimeerden vorderen in *hoofddorde* de bevestiging van het vonnis a quo. In *subsidiare* orde vragen ze de homologatie van het herstelplan te weigeren wegens een discriminatoir onderscheid tussen de verschillende categorieën van schuldeisers.

Bij *tegeneis* in hoger beroep vordert tweede geïntimeerde lastens appellante **2.500,00 EUR** schadevergoeding wegens tergend en roekeloos hoger beroep en een burgerlijke geldboete conform art. 780bis Ger.W., méér de gedingkosten.

Gelet op het advies van het Openbaar Ministerie;

Voor de uitgebreide uiteenzetting van de argumenten van partijen in hoger beroep, kan worden verwezen naar de beroepsakte en de conclusies.

Beoordeling

4.

Een eerste betwisting betreft de vraag of NV KBC BANK, die op de lijst van de schuldeisers werd opgenomen voor 1.484.558,89 EUR (zijnde haar totale schuldvordering) conform art. 17 en art. 46 §6 WCO, ook voor dit *volledig* bedrag mag stemmen voor het herstelplan.

Conform art. 53 WCO is de deelname aan de stemming immers voorbehouden aan de schuldeisers in de opschorting op wier rechten het reorganisatieplan een *weerslag* heeft.

Het begrip "weerslag" moet ruim worden geïnterpreteerd en dit omvat alle maatregelen waarin een reorganisatieplan kan voorzien zoals een opschortende termijn, een schuldvermindering of elke andere wijziging van de schuldvordering (VAN HOE, A. en VREVEN, M.A., *Knelpunten bij de gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord*, T.B.H. 2011/9, 854).

Slechts wanneer het plan bepaalde schuldeisers dadelijk en volledig uitbetaalt volgens de normale voorwaarden, mogen deze niet deelnemen aan de stemming.

In casu is het hof van oordeel dat het betrokken reorganisatieplan een weerslag heeft op de rechten van NV KBC BANK als schuldeiser. Het plan stelt immers dat aan NV KBC BANK wordt gevraagd om 6 maanden "*grace period*" toe te staan vanaf de datum van de homologatie van het herstelplan, tijdens dewelke geen kapitalen moeten betaald worden, maar enkel intresten. Na verloop van de 6 maanden "*grace period*" worden dan terug de gewone aflossingstermijnen gevolgd (zie het verslag van bedrijfsrevisor Filip De Mey – stuk 1 appellante).

Deze "grace period" houdt een doordachte en noodzakelijke maatregel in die, in functie van de continuïteit van de onderneming en de voorstellen aan de andere schuldeisers in de opschorting, een toegeving uitmaakt in hoofde van NV KBC BANK. Deze laatste stemde in met dit voorstel, zoals blijkt uit haar JA-stem ter zitting van 6 februari 2012.

Uit de stukken blijkt dat NV KBC BANK haar kredietverlening als één geheel beschouwt en haar schuldvordering ook steeds als één geheel naar voor heeft gebracht.

In het herstelplan wordt de volledige schuldvordering gewijzigd in haar modaliteiten.

NV KBC BANK is een buitengewone schuldeiser in de opschorting wiens individuele toezegging besloten ligt in het reorganisatieplan (art. 50 *in fine* WCO).

Ten onrechte heeft de eerste rechter dan ook geoordeeld dat NV KBC BANK niet had mogen meestemmen voor haar volledige schuldvordering in het kader van het herstelplan van appellante.

5.

Art. 54 WCO bepaalt dat het plan wordt geacht goedgekeurd te zijn door de schuldeisers wanneer de meerderheid van hen, die met hun onbetwiste of conform art. 46 § 3 voorlopig aanvaarde schuldvorderingen, de helft van alle in hoofdsom verschuldigde bedragen, voor stemmen.

Er wordt algemeen aanvaard dat de rechtbank van koophandel een schuldeiser niet ambtshalve uit de stemming kan *weren* wanneer deze schuldeiser is opgenomen op de lijst van schuldeisers, neergelegd conform art. 17 WCO en de opname op deze lijst door geen enkele belanghebbende werd betwist op grond van art. 46 WCO.

Het hof is van oordeel, naar analogie met het voorgaande, dat de rechtbank ook niet ambtshalve kan beslissen dat een schuldeiser slechts voor *een kleiner bedrag* mag deelnemen aan de stemming dan het bedrag waarvoor deze schuldeiser werd opgenomen op de lijst volgens art. 17 WCO en deze opname door geen enkele belanghebbende werd betwist.

In casu kan vastgesteld worden dat NV KBC BANK als schuldeiser, wiens schuldvordering werd opgenomen op de lijst conform art. 17 WCO voor 1.484.558,89 EUR, ook voor dit bedrag werd toegelaten om deel te nemen aan de stemming op 6 februari 2012 (zie stuk 20 procedure eerste aanleg).

Zoals blijkt uit het P.V. van de stemming van 6 februari 2012, heeft de rechtbank dit aanvaard en zelfs vastgesteld dat de vereiste meerderheden overeenkomstig art. 54 WCO werden bereikt.

Het is derhalve duidelijk dat het betrokken reorganisatieplan, gelet op het resultaat van de stemming van de schuldeisers op 6 februari 2012, werd goedgekeurd door de meerderheid van de aanwezige schuldeisers en dat deze meerderheid méér dan de helft van het aanwezige kapitaal vertegenwoordigde.

6.

In ondergeschikte orde voert tweede geïntimeerde aan dat haar afzonderlijke behandeling in het reorganisatieplan een ongeoorloofde discriminatie inhoudt die strijdig zou zijn met de openbare orde. Dit middel werd door de eerste rechter niet beoordeeld.

Wanneer het reorganisatieplan wordt goedgekeurd door de schuldeisers, moet het nog worden gehomologeerd door de rechtbank. Belangrijk is dat de wetgever de beoordelingsvrijheid van de rechtbank bij deze homologatie heeft *ingeperkt*. Het zijn de *schuldeisers* die de haalbaarheid van het reorganisatieplan en de levensvatbaarheid ervan beoordelen.

Dit komt tot uiting in art. 55, 2° WCO waarbij bepaald wordt dat deze homologatie slechts kan geweigerd worden in geval van niet-naleving van de wettelijke pleegvormen of wegens schending van de openbare orde. Voor het overige kan de homologatie niet aan enige voorwaarde onderworpen worden die niet in het plan vervat is, noch er enige wijziging in aanbrengen (art. 55, 3° WCO).

De beoordeling door de schuldeisers van het reorganisatieplan wordt gekwalificeerd als een "partijbeslissing", waaromtrent de rechter enkel een *marginale toetsing* mag uitvoeren.

Een eventuele *manifest arbitraire* behandeling van bepaalde groepen kan door de rechtbank wel worden opgeworpen in het kader van de *openbare orde*, omdat het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel van openbare orde is en de horizontale werking ervan in private relaties (zoals tussen de schuldenaar en zijn schuldeisers) wordt erkend (Grondwettelijk Hof, 12 februari 2009, arrest nr. 17/2009, overweging B.10.4.)

Een gedifferentieerde behandeling van de schuldeisers in het reorganisatieplan (art. 49 WCO), die de last op disproportionele wijze op bepaalde schuldeisers legt, is strijdig met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel (art. 172 GW) en schendt bijgevolg de openbare orde (Antwerpen, 30 juni 2011, *R.W. 2011-2012*, 573).

Het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel, dat van openbare orde is, veronderstelt dat alle schuldeisers die in dezelfde situatie verkeren, op dezelfde manier behandeld worden en dat het onderscheid dat tussen hen wordt gemaakt niet willekeurig is, wat betekent dat er een redelijke en billijke verantwoording moet voor bestaan (Grondwettelijk Hof, 18 januari 2012, *R.W. 2011-2012*, 1059; Luik, 22 december 2011, *J.T. 2012*, 136). De differentiatie tussen de schuldeisers dient objectief verantwoord te zijn in het kader van de nagestreefde continuïteit van de onderneming.

In casu moet het herstelplan (stuk 2 appellante) concreet onderzocht worden om te beoordelen of appellante hierbij een kennelijk onredelijke en subjectieve differentiatie heeft gemaakt.

Appellante wijst er op dat er in haar reorganisatieplan een onderscheid wordt gemaakt tussen de schuldvorderingen op basis van objectieve criteria, namelijk de omvang van de schuldvordering en het feit of het al dan niet strategische schuldeisers betreft.

Ook wijst appellante er terecht op dat tweede geïntimeerde, alhoewel ze inderdaad slechts 12,5% van haar schuldvordering krijgt, nog steeds het meeste krijgt uitbetaald van alle schuldeisers, zijnde 200.000,00 EUR, wat overeenkomt met een opzegvergoeding van 6 maanden voor haar consultancycontract van 29 november 2010 (stuk 2 tweede geïntimeerde).

Tweede geïntimeerde is de ex-consultant van appellante. Het hof ziet niet in welk belang zij als gewone schuldeiser heeft waar zij stelt dat appellante de boeken zou moeten neerleggen (zie haar syntheseconclusie, neergelegd op 16 mei 2012, blz. 6 onderaan).

Op basis van de door appellante verschaftte uitleg en verantwoording, alsook op basis van het verslag van de gedelegeerd rechter Eddy GYSENS van 6 februari 2012 conform art. 54 WCO, is het hof van oordeel dat er geen sprake is van een kennelijk onredelijke en subjectieve differentiatie.

Het hoger beroep is gegrond. Het reorganisatieplan wordt gehomologeerd.

7.

Bij *tegeneis* in hoger beroep vordert tweede geïntimeerde lastens appellante 2.500,00 EUR schadevergoeding wegens tergend en roekeloos hoger beroep en een burgerlijke geldboete conform art. 780bis Ger.W.

Bovenstaande beoordeling impliceert de ongegrondheid van deze tegeneis.

OM DEZE REDENEN
HET HOF:

Rechtdoende op tegenspraak;

Gelet op art. 24 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken;

Gelet op het schriftelijk advies van het Openbaar Ministerie;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond:

Doet het bestreden vonnis teniet;

Derhalve opnieuw oordelende:

Stelt vast dat NV KBC BANK voor haar volledige vordering mocht meestemmen in het kader van het herstelplan van appellante;

Stelt vast dat het herstelplan, gelet op het resultaat van de stemming van de schuldeisers op 6 februari 2012, werd *goedgekeurd* conform art. 54 WCO;

Homologeert het goedgekeurde herstelplan en sluit de procedure van gerechtelijke reorganisatie af;

Verklaart de tegeneis in hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond;

Beveelt dat onderhavig arrest door toedoen van de griffier bij uittreksel zal worden bekend gemaakt zoals bepaald in artikel 55 WCO, dit op kosten van de verzoeker tot gerechtelijke reorganisatie (appellante),

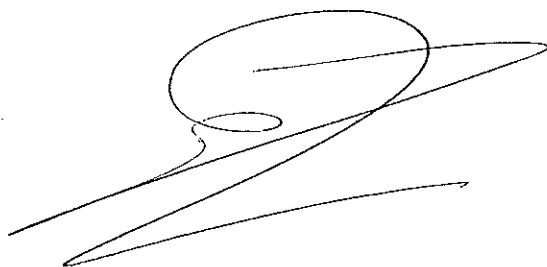
Veroordeelt geïntimeerden tot de gedingkosten, vereffend in hoofde van appellante op 186,00 EUR rolrecht hoger beroep en 1.320,00 EUR rechtsplegingsvergoeding hoger beroep;

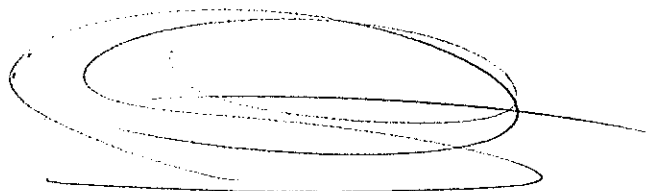
Aldus gewezen door de zevende kamer van het Hof van beroep te Gent, zetelende in burgerlijke zaken samengesteld uit:

Pieter Vanherpe, kamervoorzitter,
Frank Deschoolmeester, raadsheer,
Geert De la Ruelle, raadsheer,

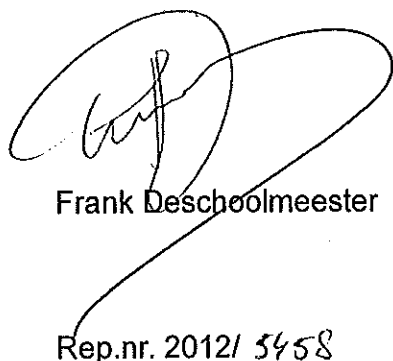
bijgestaan door Kristoffel Goossens, griffier en uitgesproken door de kamervoorzitter in openbare terechtzitting op maandag **tien september tweeduizend en twaalf**.

Kristoffel Goossens

Geert De la Ruelle

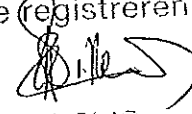
Rep.nr. 2012/ 5458

Frank Deschoolmeester

Pieter Vanherpe

Aangeboden op
Niet te registreren.

177/1:
Anja WILLEMS
Ea. inspecteur a.i.

11 SEP. 2012

